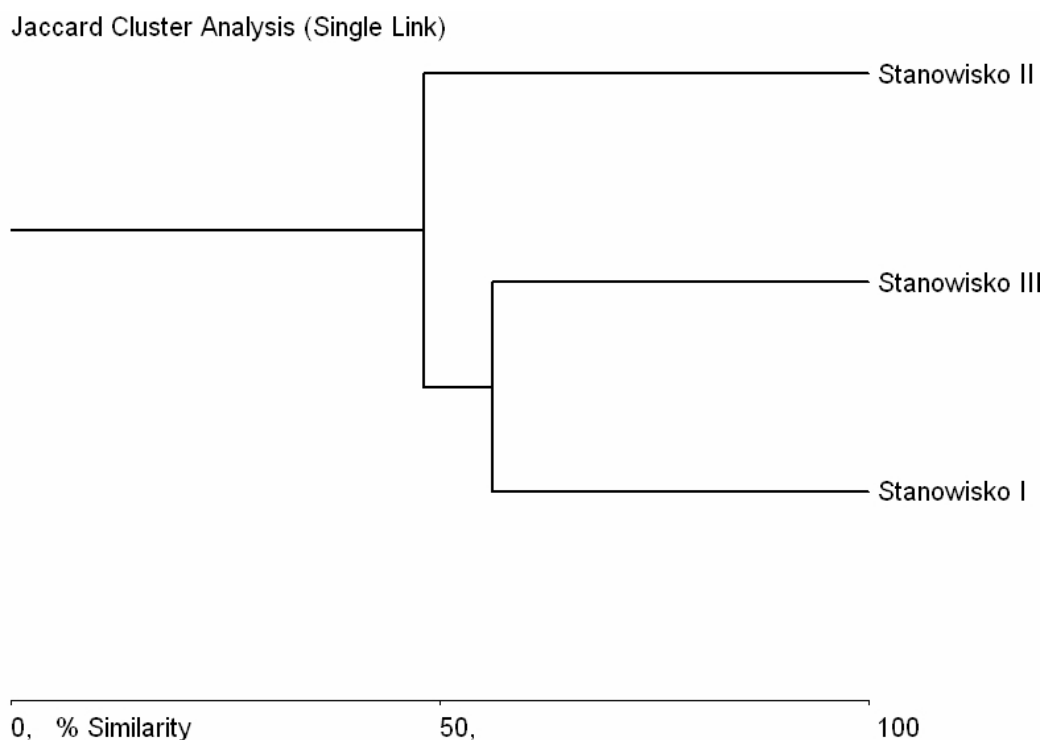

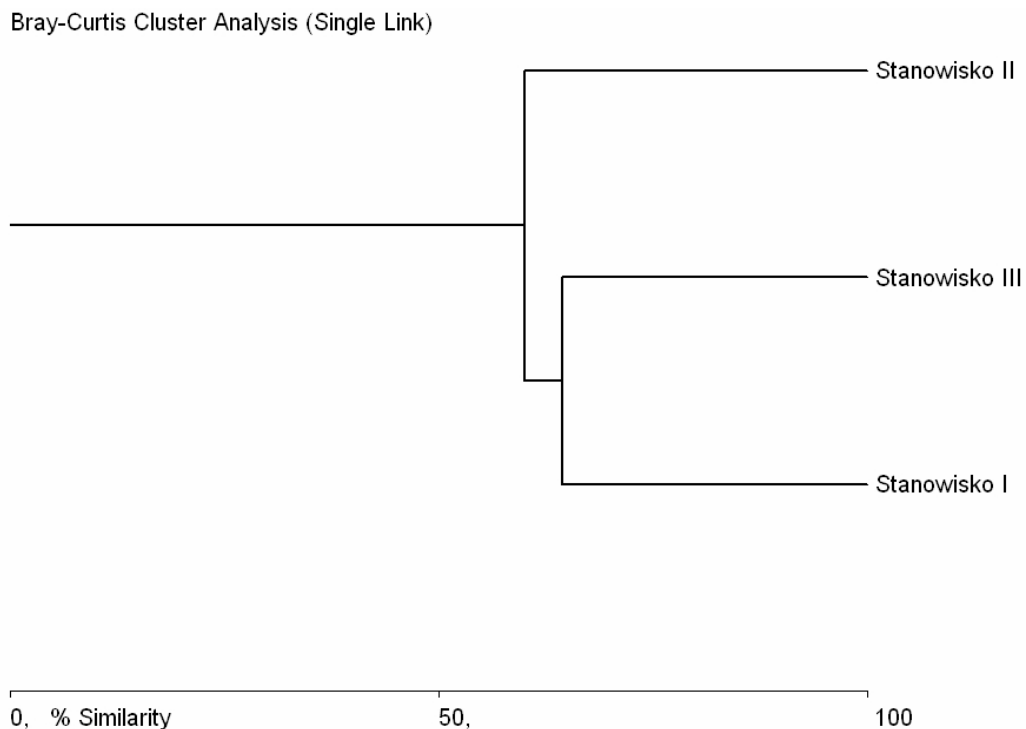
Podobieństwa faunistyczne między stanowiskami

W ujęciu jakościowym (formuła Jaccarda, Ryc. 21) największym podobieństwem faunistycznym odznaczały się stanowiska I i III, bo aż 55%. Do nich z podobieństwem około 47% dołącza stanowisko II (Ryc. 21). Natomiast w przypadku formuły ilościowej Bray-Curtisa stanowiska I i III cechują się 64% podobieństwem, II natomiast jest do nich podobne w około 60% (Ryc. 22).

Ryc. 21: Podobieństwa faunistyczne między stanowiskami wg formuły jakościowej (Jaccarda)

Fig. 21: Faunistic similarities among the localities according to qualitative formula (Jaccard)

Ryc. 22: Podobieństwa faunistyczne między stanowiskami wg formuły ilościowej (Bray-Curtisa)

Fig. 22: Faunistic similarities among the localities according to quantitative formula (Bray-Curtis)

Otrzymane wyniki świadczą o dużym podobieństwie stanowisk I i III. Nie powinien dziwić ten fakt, jeśli wziąć pod uwagę charakter terenu i mozaikę płątów krajobrazu, przez które przechodziły transekty. W obu przypadkach były to tereny dość zróżnicowane o kilku typach siedlisk. W obu przypadkach występowały w sąsiedztwie pola uprawne i las, ponadto na pewnym odcinku transekt przechodził przez siedliska o charakterze kserotermicznym.

Pod względem taksonomicznym, o podobieństwie decydowały głównie gatunki z rodziny Hesperidae, Nymphalidae oraz Pieridae, których to przedstawiciele występowały bardzo licznie na obu stanowiskach. O różnicach natomiast w głównej mierze zdecydowała rodzina Lycaenidae, których przedstawiciele występowali co prawda na obu stanowiskach, jednakże w większości przypadków gatunki występujące na stanowisku I nie pojawiły się na stanowisku III i odwrotnie.

Jeżeli zaś rozpatrywać podobieństwa faunistyczne stanowisk opierając się o ekologię gatunków, to o podobieństwie zdecydowały głównie gatunki związane ze strefą ekotonową leśno-łąkową oraz gatunki migrujące. Na wynikłe różnice wpływ miały gatunki stenotopowe, w tym wypadku związane z siedliskami suchymi i podmokłymi (*Polyommatus coridon*, *Hyponphele lycaon*, *Lycaena dispar*) oraz związane z lasami, które mogły pojawić się przypadkowo na stanowisku, przelatując w poszukiwaniu nowych siedlisk (rodzaj *Melitaea*). Stanowisko I charakteryzowało się sąsiedztwem terenów pagórkowatych, nad którymi bardzo chętnie latają paźcie (*Papilio machaon*). Stanowisko III i jego okolice to teren stosunkowo płaski, mało atrakcyjny dla tego gatunku.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.